RETTENS KENDELSE (Femte Afdeling)
27. februar 2002 *

I sag T-139/01,

Comafrica SpA, Genova (Italien),

Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co., Hamburg (Tyskland),

ved solicitor B. O'Connor og barrister P. Bastos Martin,

sagsøgere,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved L. Visaggio og K. Fitch, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

angående dels en påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 896/2001 af 7. maj 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets

* Processprog: engelsk.

forordning (EØF) nr. 404/93 for så vidt angår ordningen for indførsel af bananer til EF (EFT L 126, s. 6) samt af Kommissionens forordning (EF) nr. 1121/2001 af 7. juni 2001 om fastsættelse af justeringskoefficienter til multiplikation af referencemængden for de enkelte traditionelle importører under importtoldkontingenterne for bananer (EFT L 153, s. 12), dels en påstand om erstatning for det tab, som sagsøgerne hævder at have lidt som følge af udstedelsen af forordning nr. 896/2001 og nr. 1121/2001,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS
RET I FØRSTE INSTANS (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J.D. Cooke, og dommerne R. García-Valdecasas og P. Lindh,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

1 Comafrica SpA og Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. forhandler bananer i Fællesskabet. De har hjemsted henholdsvis i Italien og i Tyskland, hvor de er registreret hos de kompetente nationale myndigheder som »traditionelle erhvervsdrivende A/B« i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 896/2001 af 7. maj 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 for så vidt angår ordningen for indførsel af bananer til EF (EFT L 126, s. 6).

2 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 19. juni 2001 har sagsøgerne anlagt sag med påstand om annullation af forordning nr. 896/2001 og af Kommissionens forordning (EF) nr. 1121/2001 af 7. juni 2001 om fastsættelse af justeringskoefficienter til multiplikation af referencemængden for de enkelte traditionelle importører under importtoldkontingenterne for bananer (EFT L 153, s. 12, herefter »de anfægtede forordninger«) og om erstatning for det tab, som udstedelsen af disse forordninger hævdes at have påført dem.

3 Ved processkrift indleveret til Justitskontoret den 5. oktober 2001 har Kongeriget Spanien ved R. Silva de Lapuerta, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg, fremsat begæring om at måtte intervenere i den foreliggende sag til støtte for Kommissionens påstande. Denne begæring er i overensstemmelse med artikel 116, stk. 1, første afsnit, i Rettens procesreglement blevet forkyndt for parterne. Kommissionen og sagsøgerne har fremsat deres bemærkninger henholdsvis den 18. og den 22. oktober 2001.

4 Ved processkrift indleveret til Justitskontoret den 25. oktober 2001 har Simba SpA, Milano (Italien), ved advokaterne S. Carbone og F. Munari fremsat begæring om at måtte intervenere i sagen til støtte for sagsøgernes påstande. Denne begæring er forkyndt for parterne i henhold til procesreglementets artikel 116, stk. 1. Sagsøgerne og Kommissionen har fremsat deres bemærkninger henholdsvis den 9. og den 23. november 2001.

5 Ved skrivelse indleveret til Justitskontoret den 22. oktober 2001 har sagsøgerne anmodet om fortrolig behandling i forhold til Kongeriget Spanien af nogle dele af stævningen. Ved skrivelse indleveret til Justitskontoret den 9. november 2001 har de fremsat den samme anmodning i forhold til Simba. Sagsøgerne har fremlagt en ikke-fortrolig version af stævningen.

6 Ved skrivelse indleveret til Justitskontoret den 18. december 2001 har sagsøgerne anmodet om fortrolig behandling i forhold til Kongeriget Spanien og Simba af bilag 2 til replikken. De har fremlagt en ikke-fortrolig version af replikken.

7 Rettens præsident har henskudt afgørelsen om anmodningerne til Retten (Femte Afdeling) i henhold til procesreglementets artikel 116, stk. 1.

Kongeriget Spaniens begæring om intervention

8 Parterne har ikke rejst nogen indsigelse mod Kongeriget Spaniens begæring om intervention.

9 Da denne begæring om intervention er indgivet i henhold til artikel 37, stk. 1, i EF-statutten for Domstolen og er indgivet i overensstemmelse med artikel 115, stk. 1 og 2, i procesreglementet, tillades det Kongeriget Spanien at intervenere i denne sag til støtte for Kommissionens påstande.

Simbas begæring om intervention

Simbas og parternes argumenter

10 Til støtte for begæringen om intervention har Simba i det væsentlige gjort gældende, at selskabet har godtgjort at have en berettiget interesse i afgørelsen af

tvisten, og at det er umiddelbart og individuelt berørt af de anfægtede forordninger. Det har bl.a. forklaret, at det markedsfører bananer i Fællesskabet, at det er registreret hos de italienske myndigheder som »traditionel erhvervsdrivende A/B«, og at dets »referencemængder for 1998 [er] lagt til grund i henhold til artikel 4, stk. 1 [i forordning nr. 896/2001]«. Selskabet har anført, at de anfægtede forordninger væsentligt begrænser dets muligheder for at importere, forarbejde, distribuere og markedsføre bananer.

11 Selskabet mener desuden, at dets begæring er indgivet inden for den i procesreglementets artikel 115, stk. 1, fastsatte frist. Det har i denne forbindelse præciseret, at den frist på seks uger, der nævnes i denne bestemmelse, udløb den 13. oktober 2001. Da denne dato var en lørdag, blev fristens udløb imidlertid udskudt til den 15. oktober 2001. Med tillæg af ti dages afstandsfrist udløb fristen ifølge Simba den 25. oktober 2001.

12 Sagsøgerne har anført, at de ikke havde nogen bemærkning at fremsætte med hensyn til denne begæring om intervention.

13 Kommissionen har derimod modsat sig den.

14 For det første har den anført, at begæringen åbenbart må afvises, da den ikke er blevet fremsat inden for den i procesreglementets artikel 115, stk. 1, fastsatte frist på seks uger med tillæg af afstandsfristen på ti dage i henhold til samme reglements artikel 102, stk. 2. Ifølge disse bestemmelser skulle interventionsbegæringen nemlig være indgivet senest den 23. oktober 2001.

15 For det andet har Kommissionen anført, at Simba ikke har godtgjort at have en »direkte og aktuel interesse i, hvorledes der træffes afgørelse om påstandene«. Efter Kommissionens opfattelse må begæringen åbenbart afvises, i det omfang den vedrører sagsøgernes påstande om erstatning og deres begæring om bevisførelse, og den må afvises, i det omfang den angår deres påstande om annullation. Med hensyn til de sidstnævnte påstande har Kommissionen gjort gældende, at Simba vil blive berørt af den dom, der afsiges, på samme måde som enhver anden erhvervsdrivende i banansektoren. Den har endvidere henvist til, at selskabet selv kunne have anlagt sag med påstand om annullation af de anfægtede forordninger inden for den i artikel 230, stk. 5, EF fastsatte frist på to måneder, og har anført, at et sådant søgsmål ville være blevet afvist, da Simba ikke er umiddelbart og individuelt berørt af disse forordninger.

Rettens bemærkninger

16 Der skal først tages stilling til, om begæringen om intervention er fremsat inden for den fastsatte frist.

17 Procesreglementets artikel 115, stk. 1, bestemmer følgende:

»Begæring om intervention skal enten fremsættes inden udløbet af en frist på seks uger, som løber fra offentliggørelsen af den i artikel 24, stk. 6, nævnte meddelelse, eller inden Retten i henhold til artikel 53 beslutter, at den mundtlige forhandling skal indledes, jf. dog artikel 116, stk. 6.«

18 Artikel 116, stk. 6, bestemmer følgende:

»Såfremt interventionsbegæringen er fremsat efter udløbet af den i artikel 115, stk. 1, fastsatte frist på seks uger, kan intervenienten fremsætte sine bemærkninger under den mundtlige forhandling på grundlag af retsmøderapporten, der tilstilles ham.«

19 Det fremgår af procesreglementets artikel 101, stk. 1, litra b), at »en frist, der er udtrykt i uger [...], udløber ved udgangen af den dag, der i fristens sidste uge [...], er samme ugedag [...] som den dag, hvor den begivenhed er indtruffet, eller den handling er foretaget, fra hvilken fristen regnes«. Samme reglements artikel 101, stk. 2, bestemmer, at »ville fristen udløbe på en lørdag, søndag eller lovbestemt fri- eller helligdag, udløber den først ved udgangen af den følgende hverdag«.

20 Procesreglementets artikel 102, stk. 2, bestemmer, at »procesfristerne forlænges under hensyn til afstanden med en fast særlig frist på ti dage«.

21 I det foreliggende tilfælde er meddelelsen om stævningen offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* lørdag den 1. september 2001 (EFT C 245, s. 26). Heraf følger, at fristen på seks uger i procesreglementets artikel 115, stk. 1, forlænget med afstandsfristen på ti dage, udløb den 23. oktober 2001 ved midnat. Da denne dato ikke var en lørdag eller en søndag, men en mandag, og heller ikke en lovbestemt fri- eller helligdag, var der ikke grundlag for at udsætte den i henhold til samme reglements artikel 101, stk. 2. I denne forbindelse bemærkes, at sidstnævnte bestemmelse alene finder anvendelse i det tilfælde, hvor den

samlede frist, inklusive afstandsfristen, udløber på en lørdag, søndag eller lovbestemt fri- eller helligdag (Rettens kendelse af 20.11.1997, sag T-85/97, Horeca-Wallonie mod Kommissionen, Sml. II, s. 2113, præmis 25). Simbas beregning af fristen (jf. præmis 11 ovenfor) kan følgelig ikke tiltrædes.

22 Det må følgelig fastslås, at Simba ikke har fremsat begæring om intervention inden for den i procesreglementets artikel 115, stk. 1, fastsatte frist på seks uger. Det kan dog ikke sluttes heraf, at begæringen må afvises. I henhold til samme bestemmelse, sammenholdt med procesreglementets artikel 116, stk. 6, kan Simba nemlig i givet fald og med forbehold af, at selskabet godtgør at have en berettiget interesse i tvistens udfald (jf. præmis 23-27 nedenfor), fremsætte sine bemærkninger på grundlag af retsmøderapporten under den mundtlige forhandling.

23 Der skal dernæst tages stilling til, om Simba har godtgjort at have en berettiget interesse i afgørelsen af tvisten i henhold til artikel 37, stk. 2, i EF-statutten for Domstolen.

24 Det fremgår af fast retspraksis, at begrebet interesse i afgørelsen af tvisten efter sidstnævnte bestemmelse skal forstås som en direkte og aktuel interesse i, hvorledes der træffes afgørelse om påstandene (kendelse afsagt af formanden for Rettens Første Afdeling den 3.6.1999, sag T-138/98, ACAV m.fl. mod Rådet, Sml. II, s. 1797, præmis 14).

25 Uden at det er nødvendigt at tage stilling til, om de anfægtede forordninger berører Simba umiddelbart og individuelt, må det antages, at sidstnævnte har godtgjort tilstrækkeligt, at selskabet har direkte og aktuel interesse i, hvorledes der træffes afgørelse om påstandene om annullation. Det står nemlig fast, at Simba i lighed med sagsøgerne indfører og forhandler bananer i Fællesskabet og er registreret som »traditionel erhvervsdrivende A/B« hos de kompetente nationale myndigheder i henhold til forordning nr. 896/2001. I øvrigt er det

ikke bestridt af parterne, at den referencemængde, som Simba har opnået, er fastsat i henhold til samme forordnings artikel 4, stk. 1, og at den er blevet påvirket af den justeringskoefficient, som er fastsat ved forordning nr. 1121/2001, som bl.a. er udstedt i henhold til artikel 5 i forordning nr. 896/2001. Det følger heraf, at dette selskab er umiddelbart berørt af de anfægtede forordninger, og at det utvivlsomt har berettiget interesse i tvistens afgørelse.

26 Under disse omstændigheder må der gives selskabet tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for sagsøgernes påstande.

27 Da Simba ikke har fremført argumenter, der kan godtgøre, at selskabet har en direkte og aktuel interesse i, hvorledes der træffes afgørelse om sagsøgernes påstande om erstatning, kan dets begæring om intervention derimod ikke tages til følge, for så vidt som den angår de sidstnævnte påstande.

Anmodningerne om fortrolig behandling

28 Sagsøgerne har anmodet om fortrolig behandling i forhold til Kongeriget Spanien og Simba af nogle oplysninger i sagen, nemlig:

— stævningens punkt 126-131, der indeholder tal i forbindelse med det tab, som sagsøgerne hævder at have lidt

— replikkens bilag 2, der indeholder sagsøgernes svar på de skriftlige spørgsmål, som Rettens præsident stillede dem under sagen om foreløbige forholdsregler (sag T-139/01 R).

29 Da Simba har fremsat sin begæring om intervention efter udløbet af den i procesreglementets artikel 115, stk. 1, fastsatte frist på seks uger, kan selskabet til sin tid kun få tilstillet den retsmøderapport, som affattes i nærværende sag, med henblik på at fremsætte sine eventuelle bemærkninger under den mundtlige forhandling.

30 Med hensyn til Kongeriget Spanien skal de sagsakter, der tilstilles parterne på dette trin, for så vidt angår stævningen og replikken, begrænses til de ikke-fortrolige versioner, som sagsøgerne har fremlagt. Der vil i givet fald senere blive taget stilling til, om anmodningen om fortrolighed kan tages til følge på baggrund af de indsigelser eller bemærkninger, som måtte blive fremsat herom.

Af disse grunde

bestemmer

RETTEN (Femte Afdeling)

1) **Der gives Kongeriget Spanien tilladelse til at intervenere i sag T-139/01 til støtte for Kommissionens påstande.**

2) Justitssekretæren tilstiller Kongeriget Spanien den ikke-fortrolige version af stævningen og replikken.

3) Der fastsættes en frist for Kongeriget Spanien til at fremsætte sine eventuelle bemærkninger om anmodningen om fortrolig behandling. Afgørelsen om, hvorvidt denne anmodning kan tages til følge, udsættes.

4) Der fastsættes en frist for Kongeriget Spanien til at afgive interventionsindlæg uden at foregribe muligheden for i givet fald senere at supplere det, efter at der er taget stilling til, om anmodningen om fortrolig behandling kan tages til følge.

5) Det tillades Simba at intervenere i sag T-139/01 til støtte for sagsøgernes påstande om annullation. I henhold til artikel 116, stk. 6, i Rettens procesreglement tilstiller justitssekretæren rettidigt selskabet retsmøderapporten med henblik på, at det kan fremsætte sine eventuelle bemærkninger under den mundtlige forhandling.

6) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 27. februar 2002.

H. Jung

Justitssekretær

J.D. Cooke

Afdelingsformand